

Woda drenażowa może być odprowadzana do miejskiej sieci kanalizacyjnej za zgodą Magistratu.

§ 35. Odprowadzane do miejskich kanałów ścieki nie powinny zawierać:

a) twardego osadu, śmieci, gruzu, żwiru, piasku, popiołu, wydzielin zwierzęcych stałych;

b) odpadków gospodarstwa domowego, jak obierzyny, kości, skorupy, gałgany, wata, pierze i t. p.;

c) stałych i płynnych produktów, które wskutek swego składu chemicznego lub temperatury (powyżej 40°C.) mogłyby uszkadzać kanały lub działać szkodliwie na ich trwałość, względnie czyniłyby niebezpieczną obsługę kanałów;

d) substancji wybuchowych i łatwopalnych (benzyna, eter, alkohol i t. p.);

e) ścieków z zakładów dla chorych zażalenie ludzi i zwierząt bez uprzedniej dezynfekcji.

Przy spuszczeniu do kanałów ścieków o temperaturze ponad 40°C lub zawierających kwasy i zasady należy je przez ochłodzenie, neutralizację lub w inny sposób odpowiednio unieszkodliwić.

Magistrat może zabronić spuszczenia do kanałów miejskich ścieków z fabryk, zakładów przemysłowych i t. p., o ile takie ścieki ze względu na ich jakość lub ilość zostaną uznane za szkodliwe dla kanalizacji miejskiej, lub zażądać właściwego oczyszczania ścieków.

§ 36. Przyłączenie drenażu jakoteż ścieków ze stałych lodowni o charakterze przemysłowym do przewodów kanalizacyjnych może być dozwolone tylko pod warunkiem zastosowania środków, uniemożliwiających przedostawanie się ścieków i gazów kanałowych do gruntu oraz zamulenie przewodów kanalizacyjnych.

Minimalne urządzenia kanalizacyjne na nieruchomościach zabudowanych.

§ 37 Przy skanalizowaniu nieruchomości, które w chwili ogłoszenia niniejszych przepisów były zabudowane, wymagane są przynajmniej następujące urządzenia;

a) Wszystkie zlewy, umywalki, wanny i t. p. już istniejące, jakoteż nowoustawiane, powinny być bezpośrednio z przewodem odprowadzającym tak, aby ścieki były odprowadzone do kanału ulicznego drogą podziemną, do

użytku] zaś mieszkań, niezaopatrzonych w zlewy, należy urządzić na każdym podwórku lub na wspólnym korytarzu po jednym ogólnym zlewie wraz z kurkiem czerpalnym wodociągowym, zabezpieczonym należycie od mrozu przewody spustowe należy przytem wyprowadzić ponad dach aby pracowały jako przewody wentylacyjne.

b) Na nieruchomościach, zabudowanych przed wejściem w życie art. 251 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) za minimum przyjmuje się, iż w każdym mieszkaniu, złożonym z trzech lub więcej izb (2 pokoje i kuchnia) należy urządzić osobny ustęp spłukiwany wodą, na każde zaś 4 mniejsze mieszkania, — nie posiadające własnych ustępów — jeden wspólny ustęp wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców albo też umieścić odpowiednią ilość siedzeń w ustępach podwórzowych.

W wypadku znacznych trudności urzędnika ustępów wewnątrz mieszkania, złożonego z 3-ch lub więcej izb, Magistrat ma prawo zwolnić od tego obowiązku właściciela nieruchomości pod warunkiem urządzenia ustępu w sposób inny, dogodny dla mieszkańców.

c) Na nieruchomościach, które zostały lub zostaną zabudowane albo przebudowane po wejściu w życie przepisu, powołanego wyżej w punkcie b), w każdym samoistnym mieszkaniu, złożonym z 2-ch lub więcej izb, powinien być urządzony ustęp spłukiwany, o wymiarach co najmniej 0.85x1.15 m., ponadto zlew kuchenny; dla mieszkań mniejszych, niezaopatrzonych we własne zlewy, należy na każde cztery mieszkania urządzić po jednym wspólnym zlewie w korytarzu wewnątrz domu, z dogodnym dostępem dla mieszkańców tych mieszkań.

d) Na nieruchomościach, wspomnianych wyżej w punkcie b) należy urządzić jeden ogólny ustęp w podwórzu nieruchomości, połączony z przewodem domowym i zaopatrzony w należyte spłukiwanie; ilość siedzeń ustępu ogólnego powinna być taka, aby na każdych dwudziestu mieszkańców lokali, nie posiadających osobnych ustępów przypadało co najmniej jedno siedzenie; ilość ta może być odpowiednio zmniejszana w przyszłości w miarę urządzenia ustępów w poszczególnych mieszka-